

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 25 marca 2015 r., którym:
 - a. oddalono skargi jako niedopuszczalne;
 - b. obciążono strony skarżące ich własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Komisję;
 - stwierdzenie dopuszczalności wniesionej przez wnoszących odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności;
- oraz
- a. wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie;
- lub, tytułem żądania ewentualnego,
- b. przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi w celu wydania orzeczenia co do istoty;
- tytułem żądania ewentualnego: przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu rozpoznania zagadnienia dopuszczalności w powiązaniu z istotą sprawy i wydania odpowiedniego orzeczenia;
 - obciążenie Komisji kosztami zgodnie z art. 184 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że oddalenie ich skargi o stwierdzenie nieważności było niezgodne z prawem, ponieważ: (i) Sąd przedstawił stan faktyczny w sposób niecisły i zniekształcony, tym samym z pominięciem prawa wnoszących odwołanie do bycia wysłuchanym; (ii) stosując art. 263 akapit czwarty TFUE, Sąd niepoprawnie zawęził kategorię aktów podlegających zaskarżeniu do aktów wydanych na podstawie art. 288 TFUE; (iii) Sąd błędnie przyjął, że kwestionowane środki nie stanowią decyzji wydanych na podstawie art. 288 akapit czwarty TFUE; (iv) stosując art. 263 akapit czwarty TFUE, Sąd błędnie uznał za rozstrzygające to, czy zaskarżony akt jest „nierozdzielnie związany z zespołem umów” i zaniechał uwzględnienia innych istotnych czynników; (v) stosując art. 263 akapit 4 TFUE, Sąd błędnie zastosował do sprawy trójstronnej kryteria wywiedzione dla spraw dwustronnych; (vi) Sąd zaniechał uznania prawa wnoszących odwołanie do skutecznej ochrony sądowej za prawo chronione na mocy europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München
(Niemcy) w dniu 11 czerwca 2015 r. – Soha Sahyouni/Raja Mamisch**

(Sprawa C-281/15)

(2015/C 294/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Soha Sahyouni

Druga strona postępowania: Raja Mamisch

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakres stosowania rozporządzenia Rady (UE) nr 1259/2010 ⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia w życie wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodu i separacji prawnej obejmuje również tzw. rozwód prywatny – tu: orzeczonego przez Trybunał kościelny w Syrii na podstawie prawa szariatu?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
 - a) Czy w przypadku sprawdzenia zdolności do uznania rozwodu w kraju zastosowanie znajduje również art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1259/2010?
 - b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 a):
 - (1) Czy – abstrakcyjnie rzecz biorąc – należy oprzeć się na porównaniu, zgodnie z którym prawo powołanego państwa zapewnia wprawdzie również drugiemu małżonkowi dostęp do rozwodu, który jednak ze względu na płeć tego małżonka związany jest innymi przesłankami procesowymi i materialnymi niż dostęp pierwszego z małżonków,

lub
 - (2) Czy obowiązywanie normy zależy od tego, że zastosowanie abstrakcyjnie dyskryminującego prawa zagranicznego dyskryminuje również w pojedynczym przypadku – w sposób konkretny?
 - c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 lit. b):

Czy zgoda dyskryminowanego małżonka na rozwód – również w formie zatwierdzonego przyjęcia świadczeń wyrównawczych – stanowi już powód dla niezastosowania normy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s.10.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Braunschweig (Niemcy) w dniu 11 czerwca 2015 r. – Queisser Pharma GmbH & Co. KG/
Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-282/15)

(2015/C 294/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Braunschweig

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland